

fler være mig tilladt at begynde de Betragtninger, som jeg agter at anstille over de foreliggende Undringsforslag, med en Bemærkning, som kom fra det ærede kongevalgte Medlem, der sidder her tæt ved mig (Fischer), og som allerede er bleven fremdragen af en anden æret Daler (Vehmann). Den indeholdt nemlig en for mig aldeles evident rigtig Sætning, og jeg antager det altid for meget heldigt at begynde med Noget, hvorom man kan haabe, at Alle ville være enige. Det var den Bemærkning, at det vilde være det Rigtigste, om vi snarest mulig i Forening kunde lægge en Finantsplan, der kunde ventes at have en vis Fasthed, idetmindste for Tidrummet indtil det Tidspunkt, da større Forandringer med Hensyn til vor Statsgjælds Afbetaling vilde gjøre det muligt for os at imødesee en heldigere Stilling end den, der nu ligger for. Dette er en Sætning, som jeg ganske vedfjender mig, og, dersom det ærede Medlem kunde ventes at have en saa god Sukommelse derfor som jeg — hvilket jeg er meget langt fra at forlange — vilde han ogsaa vide, at der i de Udtalelser, der ere fremkomne fra mig i en anden Stilling end min nuværende, nemlig som Ordfører for Udvalgene i alle de Indkomstskatsager, der have været for i Folkethinget siden 1864, forekommer Uttringer ikke alene paa mine egne Begne, men ogsaa paa hele Udvalgets Begne, som gaae aldeles i den samme Retning. Men det er just Tanken herom, der har gjort Stillingen med Hensyn til Indkomstskatten saa saare vanskelig, idet man i Betragtning heraf ikke har meent at kunne slaae sig til No ved det første Forslag til et System for en saadan, som fremkom. Da man efter Krigen kom til i Folkethinget at forhandle om Krigsskatten, var man, efterat man havde havt Velighed til ved at drøfte det første usfuldkomne Forsøg, som var blevet gjort under selve Krigen, at komme til Erkjendelse af, hvorledes dette Forsøg maatte ændres for at kunne give god Udsigt til en tilfredsstillende Skatteligning, fra forskellige Sider for hurtig til, paa Grund af de Vanskeligheder, der krefte sig ved den første Skatteligning, at opgive Haabet om, at man kunde gaae videre paa denne Bet-

og til at gaae ind paa Tanken om det Rigtige og Naturlige i, at man gik over til et heelt andet System for Skatteligningen. Derved compliceredes den allerede iforveien noget deelte Erkjendelse om Nødvendigheden og Vigtigheden af at faae en saadan Skat med Spørgsmaalet om Maaden, hvorpaa den skulde tilveiebringes. Men efterat denne Uenighed nu engang er kommen frem, og efterat det har vist sig, at et meget stort Antal Medlemmer af begge Thing nære en, som det stiller sig for dem, overordentlig vel begrundet Tvivl om, hvorvidt den Grundvold, der var benyttet ved de første Indkomstskatter, var heldig, saa synes det mig klart, at vi, dersom vi skulde kunne haabe at komme til at gaae frem efter den Tanke, som det ærede Medlem (Fischer) selv havde, maade see at komme til Enighed i den nysomtalte Henseende. Det er derfor dette, som jeg maa sige har været det Bestemmende for mig i nærværende Sag. Det vil erindres, at jeg har været en ivrig Forsvarer for den Sætning, at vi under de hos os givne Forhold maatte begynde med Contingentsystemet, og at jeg tillige har forsvaret den Sætning meget ivrig, at vi ikke skulde opgive Contingentsystemet, førend vi havde prøvet, hvorvidt vi kunde komme med det, naar vi havde forsøgt det igjennem nogle Egninger. Men jeg har, mine Herrer, tillige ved Siden deraf, bestandig erkjendt, at Contingentsystemet i dets hele Theori var et mindre fuldkomment System, og at det i og for sig rigtige System var Procentsystemet. Hvad der hidtil forhindrede mig i at slutte mig til Procentsystemet, var kun dette, at der endnu ikke var fremkommet noget fyldestgjørende Forslag til at bringe det i Anvendelse paa en praktisk Maade, idet navnlig de forskellige Midler, som min ærede Forgænger i min nuværende Stilling havde foreslaaet i denne Retning, alle i mine Dine ikke vare aldeles tilfredsstillende, ligesom de derhos ikke vare saa heldige at vinde noget Fleertal for dem i Thingene, saa at der altsaa ikke var nogen Enighed tilstede, der kunde yde en Garanti for, at Procentsystemet vilde føre til en virkelig retfærdig Skatteligning. Den Grund, som fornemmelig har været tilhinder for at komme